

jących gazów zwiększając szanse na udaną ewakuację ludzi z budynków użyteczności publicznej i prywatnych domów.

Kolejnym kierunkiem jest rosnący rynek związany z globalnymi działaniami na rzecz ochrony środowiska. TELE-FONIKA od lat dostarcza i rozwija produkty wykorzystywane w transmisji energii z odnawialnych źródeł takich jak elektrownie wiatrowe czy baterie słoneczne.

W efekcie realizacji dotychczas podjętych inwestycji TELE-FONIKA stała się jednym z głównych dostawców kabli elektroenergetycznych średniego i wysokiego napięcia oraz kabli i przewodów w gumie na rynku europejskim. Kolejne inwestycje w Bydgoszczy i w Krakowie będą umacniały tę pozycję. Zakład Szczecin będzie rozwijany w kierunku przewodów nawojowych w emalii, a Zakład Kraków-Bieżanów będzie obiektem, w którym TELE-FONIKA zainstaluje najnowsze technologie produkcji przewodów i to nie tylko budowlanych.

Z uwagi na rozmiary firmy i jej olbrzymi potencjał produkcyjno-handlowy prowadzony jest szereg zagranicznych projektów inwestycyjnych mających na celu ekspansję firmy na rynki, na których jedyną ekonomiczną kosztowo alternatywą jest lokalizacja centrów wytwórczych a nie eksport.

Dużym atutem jest rozległa wiedza technologiczna w produkcji szerokiego asortymentu kabli i przewodów oraz doświadczona kadra. Plany inwestycyjne oparte o wieloletnią znajomość rynków dają dużą szansę na sukces.

TELE-FONIKA kładzie duży nacisk na transformację starego parku maszynowego w zautomatyzowane linie produkcyjne, które zapewniają dobrą ekonomikę kosztów produkcji, wysoką jakość i powtarzalność wyrobów. Wszystkie linie technologiczne kupowane przez firmę reprezentują najwyższy dostępny poziom techniczny określany jako state-of-the-art. Obsługą tych maszyn zajmują się wyspecjalizowani technicy, a nawet inżynierowie. Urządzenia cechuje duża uniwersalność, a linie konfigurowane są w sposób zapewniający optymalny balans pomiędzy zdolnością do wytwarzania różnorodnych wyrobów w krótkich i długich seriach produkcyjnych.

Mimo swego młodego wieku – 15 lat – TELE-FONIKA wiele wniosła w rozwój polskiego przemysłu kablowego. Połączenie największych fabryk, ich restrukturyzacja i ciągły proces unowocześniania produkcji poprzez zakup najbardziej zaawansowanych maszyn pozwoliły skutecznie obronić się przed wpływem zachodnioeuropejskiej konkurencji, która przez wiele lat rozwijała się w daleko bardziej sprzyjających warunkach.

W chwili obecnej TELE-FONIKA jest jedną z najwięcej inwestujących firm kablowych Europy. Wzrost zapotrzebowania na świecie na kable ognioodporne i bezhalogenowe wytyczają Firmie nowe kierunki rozwoju. Ciągły rozwój Spółki znajdujący swój wyraz w rosnącym rokrocznie wolumenie sprzedaży jest dowodem na to, że obrany kierunek rozwoju jest słuszny. Stabilna sytuacja ekonomiczna i szereg usprawnień funkcjonowania Spółki dokonany na przestrzeni kilku ostatnich lat stanowi dobrą podstawę do planowania dalszego rozwoju.

Osiągnięcie takiego stanu w realiach gospodarki rynkowej nie byłoby możliwe bez podejmowania odważnych i trafnych decyzji inwestycyjnych.

Można śmiało pokusić się o stwierdzenie, że firma TELE-FONIKA Kable S.A. zapisuje nowy, ważny rozdział w historii polskiego przemysłu kablowego. Jest wyraźnie identyfikowana z produkcją kabli najwyższej jakości znajdujących uznanie klientów w kraju i poza jego granicami. Kojarzy się z nowoczesnością i dynamiką działania. Dla wielu jest synonimem obecnego polskiego przemysłu kablowego.

Zintegrowany System Zarządzania Jakością

W roku 2002 TELE-FONIKA Kable S.A. uzyskała certyfikat zintegrowanego systemu zarządzania wg normy ISO 9001:2000 oraz ISO 14001:2004 wydany przez firmę BASEC Anglia. Ponadto w 2007 roku zakłady i jednostki centralne wchodzące w skład Grupy TELE-FONIKA, zajmujące się produkcją przewodów samochodowych uzyskały certyfikat ISO/TS 16949:2002 wydany przez szwajcarską firmę SGS oraz amerykańską jednostkę certyfikującą IATF (International Automotive Task Force). Zintegrowanym systemem zarządzania objęto cały zakres działalności firmy TELE-FONIKA Kable S.A; bez żadnych wyłączeń:

Wszystkie zakłady produkcyjne, które w latach 2001–2003 weszły w skład Grupy TELE-FONIKA posiadały wcześniej certyfikaty ISO 9001 i ISO 14001 tj.:

Podstawowym dokumentem zintegrowanego systemu zarządzania jest Księga Systemu, która definiuje system ustanowiony w Firmie. Księga Systemu jest udostępniana instytucjom certyfikującym i klientom. Sposób funkcjonowania Firmy dla realizacji celów określonych w systemach ISO definiuje „Polityka Spółki TELE-FONIKA Kable S.A.”.

Polityka Spółki TELE-FONIKA Kable S.A. TELE-FONIKA Kable S.A. – Wiodący producent kabli i przewodów w Europie Środkowo-Wschodniej

TELE-FONIKA Kable S.A. dąży do utrzymania swojej wiodącej pozycji na rynku krajowym oraz do rozszerzania rynku światowego i pozyskiwania nowych klientów.

Kable i przewody produkowane przez TELE-FONIKA Kable S.A. spełniają najwyższe standardy jakościowe, są przyjazne dla środowiska oraz zgodne z oczekiwaniami i wymaganiami klientów.

TELE-FONIKA Kable S.A. produkuje wiele typów kabli i przewodów, w tym o specjalistycznych zastosowaniach, np. dla przemysłu motoryzacyjnego, okrętowego, energetycznego i wiele innych.

Firma dąży do tworzenia takich warunków, aby działalność była przyjazna dla otoczenia, zgodna z przepisami i akceptowana przez społeczeństwo lokalne.

Wyrazem tej polityki jest:

- Śledzenie wymagań klientów i dbałość o ich zadowolenie, dostarczając wyroby zgodne z ustalonymi wcześniej wymaganiami, bezpieczne w eksploatacji, niezawodne w działaniu oraz dostarczone w terminie.
- Stosowanie i rozwój nowoczesnych technologii, a także zapewnienie efektywności i skuteczności procesów w firmie, uwzględniając wymagania klientów oraz zachowanie poufności informacji.
- Ciągłe doskonalenie naszych działań oraz procesów.
- Realizacja oczekiwań społecznych i środowiskowych poprzez ograniczanie i zapobieganie zanieczyszczeniom, recykling odpadów, optymalizację wykorzystywania zasobów naturalnych oraz stosowanie do produkcji kabli technologii, materiałów i surowców przyjaznych dla środowiska.

Deklarujemy, że politykę będziemy realizować poprzez:

- Stosowanie skutecznego Systemu Zarządzania Jakością, środowiskiem i BHP zgodnego z wymaganiami normy ISO 9001:2000, specyfikacji ISO/TS 16949:2002 oraz normy ISO 14001:2004.
- Systematyczne szkolenia, podnoszenie kwalifikacji pracowników, a także ich motywowanie i podnoszenie świadomości tak, aby każdy z nich rozumiał znaczenie swojej pracy oraz czuł się odpowiedzialny za swój wpływ na środowisko i stałe podnoszenie jakości swojej pracy.
- Respektowanie obowiązujących wymagań wynikających z ustawodawstwa i przepisów prawnych odnoszących się do naszych wyrobów i działalności gospodarczej, w tym dotyczących BHP i ochrony środowiska.

Nazwa TELE-FONIKA Kable S.A. to wysoka jakość wyrobów, zadowolenie klientów, fachowość, profesjonalizm oraz działalność przyjazna dla środowiska.

Kraków, dn. 1.09.2006

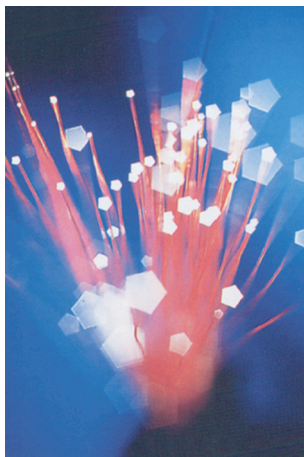
Zarząd Firmy TELE-FONIKA Kable S.A.

Gwarancje jakości i certyfikaty

Jakość wyrobów jest kontrolowana poprzez monitorowanie i pomiary na wszystkich etapach realizacji wyrobu poczynając od kontroli dostaw materiałów i surowców, a kończąc na badaniach gotowego wyrobu i testach funkcjonalności.

Kontrole i badania wykonywane są przez laboratoria w każdym zakładzie produkcyjnym TELE-FONIKI Kable S.A.

Wyroby produkowane w Firmie. spełniają wymagania obowiązujących aktów prawnych dotyczący kabli i przewodów tj. Dyrektywy LVD, Dyrektywy RoHS.

4.1.10 Kable światłowodowe

4.1.11 Laboratorium kontroli jakości

Dodatkowym potwierdzeniem wysokiej jakości wyrobów kablowych produkowanych przez Firmę są liczne certyfikaty i dopuszczenia na wyroby, wydane przez 33 uznawane na całym świecie jednostki certyfikujące:

• ABS	• GL	• ROSTEST
• BASEC	• KEMA	• SABS
• BBJ - SEP	• KIT	• SEMKO
• BV	• LCIE	• SEV
• CEBEC	• Lloyd's Register	• SGS
• CSA	• LR	• SIQ
• DEMKO	• Lloyd Register of Shipping	• TOMASS
• DELTA	• MSHA	• UL
• DNV	• NEMKO	• UTE
• DQS	• NRC	• VDE
• EZU	• RINA	• WUG
• FIMKO	• RMRS	

W roku 2004 TELE-FONIKA Kable S.A. jako pierwszy producent kabli w Polsce uzyskała certyfikaty uprawniające do oznaczania wyrobów zharmonizowanych znakiem HAR wydane przez BBJ-SEP. Wyroby zharmonizowane oznaczone znakiem HAR mogą być sprzedawane na obszarze Unii Europejskiej bez konieczności posiadania dodatkowych certyfikatów danego kraju.

TELE-FONIKA Kable S.A. – WIZYTÓWKA FIRMY

Siedziba spółki: 30-663 Kraków, ul. Wielicka 114;

Tel. centr. (012) 652 50 00; fax: (012) 652 51 56 www.tfkable.pl

Zakłady produkcyjne:

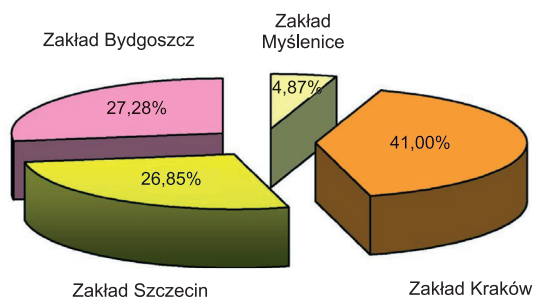
Zakład Myślenice: 32-400 Myślenice, ul. Hipolita Cegielskiego 1.

Zakład Kraków – Bieżanów: 30-841 Kraków, ul. Nad Drwiną 20.

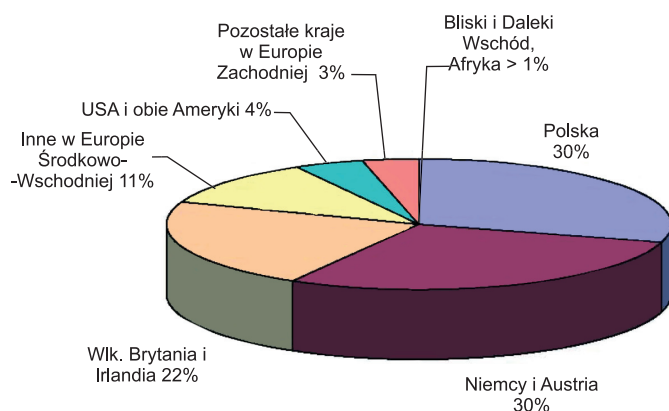
Zakład Kraków: 30-663 Kraków, ul. Wielicka 114.

Zakład Bydgoszcz: 85-957 Bydgoszcz, ul. Fordońska 152.

Zakład Szczecin: 70-895 Szczecin, ul. Kabłowa 1.

Ryc. 4.1.12 Procentowy udział zakładów w wolumenie produkcji w 2006 roku

Ryc. 4.1.13 Regionalna struktura sprzedaży w 2006 r.

Przedstawicielstwa Handlowe:

TELE-FONIKA Kable Handel S.A. 41-902 Bytom, ul. Składowa 2/POLSKA
COPPER CABLE COMPANY; Interlink Park, Bardon Hill Nr. Coalville, Leicestershire LE67 1LA/WIELKA BRYTANIA

TELE-FONIKA Kable GmbH Central Europe; Kleinhülsen 29, D-40721 Hilden/NIEMCY

TELE-FONIKA Cable Americas; 1400 Harvester Road, West Chicago IL 60185/SA

TF Cable JSC; 20 Gierojew Stalingrada Str 01210, Kyiv/UKRAINA

UAB TELE-FONIKA Baltic; R. Kalantos 59, LT-52304 Kaunas/LITWA

FERROMONTANE DISTRIBUTION; 4, rue Louis-Néel, 21 600 Longvic/FRANCJA

UNTIL spol. s r.o.; Oborník 2131/31a 789 01 Zábřeh na Moravě/CZECHY

Pozostałe spółki zależne:

Biuro Podróży KRAKTEL; Mały Rynek 1, 31-041 Kraków

Centrum Medyczne; przy TELE-FONIKA Kable S.A. 32-400 Myślenice, ul. Drogowców

Klub Piłkarski – WISŁA Kraków S.S.A. ul. Reymonta 22, 30-059 Kraków

Podstawowe dane:

Kapitał zakładowy spółki: 188 710 000 PLN

Liczba zatrudnionych w Grupie: 4100 osób (2006 rok)

Wartość sprzedaży: 4,55 mld zł, w tym eksport 70,5% (2006 rok)

Asortyment produkcji: ponad 25 000 konstrukcji kabli i przewodów – w tym:

Kable elektroenergetyczne: w izolacji polwinitowej, z polietylenu usieciowanego na średnie i wysokie napięcia oraz w izolacji papierowej na napięcie do 23/40 kV.

Przewody elektroenergetyczne: do układania na stałe (w tym: instalacyjne, grzejne, kolejowe), napowietrzne gołe i izolowane (w tym: samonośne), napowietrzne izolowane typu PAS, do odbiorników ruchomych (w tym: górnicze, warsztatowe).

Telekomunikacyjne kable miedziane: stacyjne, miejscowe, zakończeniowe, dalekosiężne, górnicze, instalacyjne.

Telekomunikacyjne kable światłowodowe: stacyjne, wewnętrzne, zewnętrzne liniowe, napowietrzne samonośne typu ADSS, OPGW – do instalacji w liniach energetycznych wysokiego napięcia.

Kable komputerowe: UTP, FTP, S-FTP, STP, S-STP.

Kable sygnalizacyjne i przewody sterownicze. – o izolacji i powłoce polwinitowej z żyłami miedzianymi o przekrojach 1–10 mm², liczbie żył 7–25, na napięcie znamionowe 0,6/1 kV; gołe, zbrojone lub ekranowane

Kable okrętowe: nieuzbrojone, uzbrojone i ekranowane w izolacji i powłoce polwinitowej, w izolacji i powłoce gumowej, w izolacji z polietylenu usieciowanego i powłoce polwinitowej, o specjalnej konstrukcji spełniającej wymagania odporności ogniowej.

Przewody: przewody telekomunikacyjne i radiofoniczne, przewody gołe i nawojowe, przewody słaboprądowe,

Prezesi Zarządu od momentu utworzenia TELE-FONIKI Kable S.A. w dniu 9.06.2003 r. do dnia 1.05. 2007:

- Bogusław Cupiał
- Ireneusz Reszczyński
- Bertrand leGuern
- Witold Górka
- Tadeusz Zajęc

4.1.2

Krakowska Fabryka Kabli obecnie Zakład Kraków

*(Fabryka Kabli Spółka Akcyjna;
Krakowska Fabryka Kabli – K1;
Krakowska Fabryka Kabli i Maszyn Kablowych;
Krakowska Fabryka Kabli Spółka Akcyjna)*

Ryc. 4.1.14 TELE-FONIKA Kable S.A. Zakład Kraków

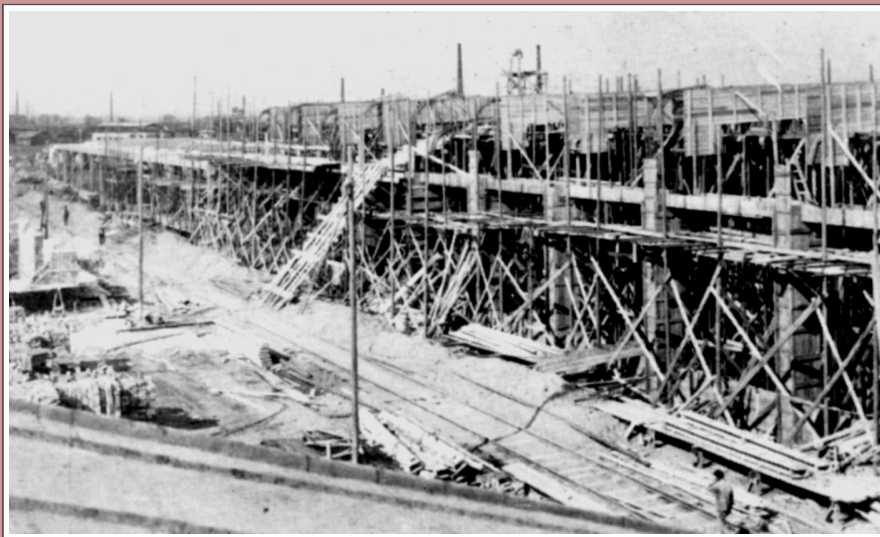
Statut Spółki Akcyjnej pod nazwą „Fabryka Kabli S.A.” z siedzibą w Krakowie zatwierdzony został przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu 8 lutego 1927 roku. W 1927 roku, założycielami ówczesnej Spółki byli: Powszechny Bank Związkowy w Polsce S.A., Tadeusz Epstein – Prezes Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie i Edmund Nekanda –Trepka – profesor Politechniki Warszawskiej. Kapitał zakładowy ustalono na 5.000.000 złotych. W 1928 roku kapitał podwyższono do 10.000.000 złotych. Akcje były w posiadaniu:

- Powszechnego Banku Związkowego w Polsce – 55%,
- Fabryki Kabli w Bratysławie – 30%,
- Fabryki Kabli w Budapeszcie,– 10%,
- drobnych akcjonariuszy – 5%.

Prezesem Rady Nadzorczej Spółki wybrano prof. Trepkę, Wiceprezesem – Ego-na Bondy, dyrektora generalnego z Fabryki Kabli w Bratysławie, Dyrektorem za-

rzządzającym został Emeryk Folkman z Bratysławy, dyrektorem handlowym Wilhelm Schor z Krakowa (jeden z głównych inicjatorów budowy kablołni krakowskiej), a kierownikiem technicznym inż. Edward Blumgrund z Bratysławy.

Zakupione zostały grunty o powierzchni około 11 ha w bezpośrednim sąsiedztwie stacji kolejowej Kraków-Płaszów, od której poprowadzono bocznice. Plany zakładu opracował architekt Pruckner z Bratysławy, a budowę realizowała specjalnie utworzona firma „Budowa Fabryki Kabli”. Budowę kierował inż. arch. Mączyński. Rozpoczęto ją w połowie 1927 roku.

Ryc. 4.1.15 Początek budowy fabryki (1927 r.)

Już pod koniec tegoż roku zaczęto montować maszyny, a w lipcu 1928 roku ruszyła w nowych budynkach produkcja wyrobów kablowych: przewodów gołych, przewodów nawojowych, kabli elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych kabli miejscowych. W 1929 roku uruchomiono produkcję telefonicznych kabli dalekosiężnych oraz przewodów jezdnych i przewodów napowietrznych. W krótkim czasie asortyment kabli silnoprądowych obejmował napięcia 10,15,25 kV, a asortyment przewodów, podobnie jak kabli telefonicznych - rozszerzony został na wszystkie rodzaje produkowane wówczas na świecie.

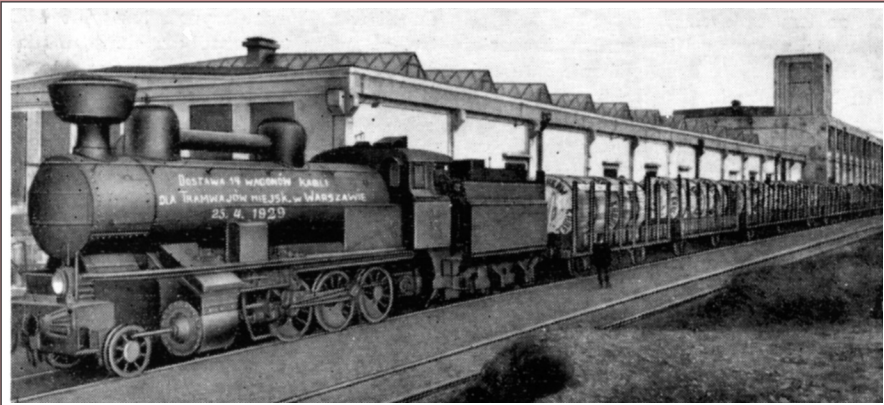
W roku 1929 zatrudnionych było w fabryce już około 1.000 robotników i około 100 pracowników techniczno-administracyjnych, w tym piętnastu legitymujących się tytułem magistra inżyniera. Obroty osiągnęły wartość około 22 mln zł, a zysk wyniósł 865 tys. zł, przy odpisie na fundusz amortyzacyjny 528 tys. zł. Przedsięwzięcie okazało się efektywne.

Ryc. 4.1.16 Produkcja kabli silnoprądowych

Spektakularnym osiągnięciem w owym czasie była realizacja dostawy kabli jednożyłowych 500 mm^2 na 1kV dla rozbudowujących się Tramwajów Warszawskich oraz dostawy kabli dla budującej się fabryki nawozów azotowych w Mościcach koło Tarnowa. Ułożenia kabli i montażu wewnętrznego dokonały brygady utworzone do tego celu w KFK.

Fabryka przystępuje również do „Towarzystwa Kabli Dalekosiężnych S.A.” oraz uruchamia produkcję osprzętu kablowego. Organizuje się też, pierwsze brygady monterskie kabli.

Ryc. 4.1.17 Dostawa kabla telekomunikacyjnego dla magistrali Warszawa – Łódź

Załamanie przyniósł kryzys gospodarczy lat 1930–1933. W 1933 roku obroty zmniejszyły się do 4,6 mln zł a zatrudnienie spadło do zaledwie 450 robotników pracujących zaledwie przez, 24 godziny tygodniowo. Fabryka, aby utrzymać produkcję, sprzedaż i zatrudnienie, szuka możliwości wytwarzania nowych wyrobów.

Powstaje nowy wydział produkcji mas plastycznych – bakelitowych pod nazwą „Zakłady Gumonu”.

W 1931 roku po raz pierwszy w Fabryce Kabli a zarazem i w Polsce wykonano kabel elektroenergetyczny na napięcie 35 kV dla elektrowni miejskiej w Łodzi.

Ożywienie nastąpiło w 1935 roku, fabryka była już czynna na dwie zmiany. W 1938 roku obroty wyniosły już 15 mln zł a załoga wzrosła do około 1250 pracowników, w tym 150 umysłowych. Zakupiono dwa piece tyglowe, przechyłowe do wytopu brązów krzemowo-kadmowych.

W 1935 roku podjęto pierwsze próby opanowania produkcji przewodów emaliowanych. Pełny rozruch produkcji nastąpił w 1937 roku po zakupieniu na Węgrzech nowoczesnych maszyn emalierskich systemu „Permel” oraz licencji na lakier.

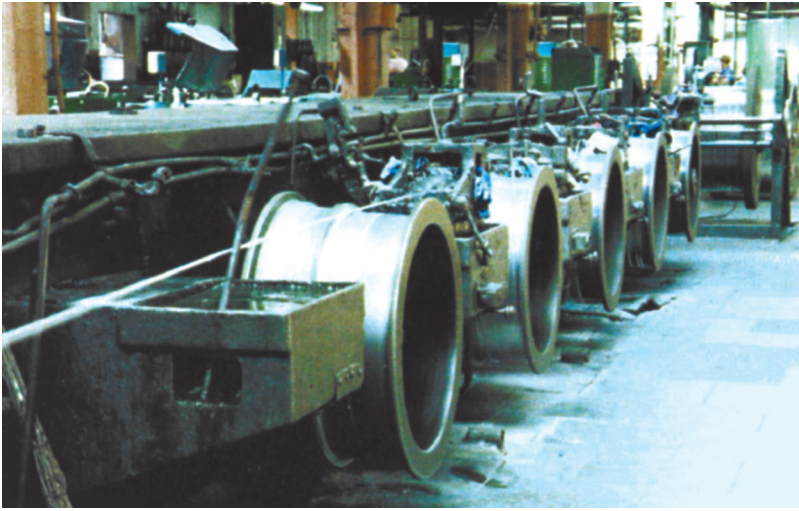
W tym też roku zainstalowano nowoczesną walcownię miedzi według projektu i wykonawstwa Huty w Witkowicach (Czechy). Posiadała ona automatyczną zwijarkę zwojów walcówki. (W roku 1944 została wywieziona przez okupanta do Niemiec a po wyzwoleniu odszukana i ponownie zamontowana w fabryce. Pracowała do 1973 roku).

Rozpoczęto też wielkie dostawy drutów jezdnych, linek nośnych i kabli na napięcie 35 kV dla elektryfikującego się warszawskiego węzła kolejowego. Szczególnym problemem technicznym było wykonywanie 850 metrowych odcinków kabla, którego masa wynosiła około 15 ton. W tym też celu na hali głównej wydziału kabli zainstalowano suwnicę o wymaganym udźwigu i zamówienie można było wykonać.

Lata 1936–1937 są okresem najlepszego rozwoju zakładu. W tym czasie zainwestowano znaczące pieniądze w rozbudowę zakładu i unowocześnienia produkcji. Efektem tych przedsięwzięć była budowa nowych hal produkcyjnych do wytwarzania żywic syntetycznych, bakelitu, pocynowni oraz laboratorium pomiarowego dysponującego napięciem 360 kV. Ponadto wykonano modernizację kotłowni, zainstalowano filtry do oczyszczania i zmiękczenia wody oraz zastosowano ogrzewanie wodne. Uruchomiono również produkcję lakierów kwasoodpornych dla przemysłu chemicznego oraz produkcję szpul i bębnow drewnianych do nawijania drutów.

W 1938 roku wartość zainwestowanego majątku trwałego przekraczała 15 mln złotych, z tego około 9 mln zł w budynkach i budowlach oraz ponad 6 mln złotych w maszynach i urządzeniach. Fundusz amortyzacyjny wynosił 6 mln złotych.

Zachodzą również zmiany kapitałowe i wynikające z tego zmiany organizacyjne. Zostaje powołany nowy z-ca Dyrektora Naczelnego i jednocześnie Dyrektor Techniczny – Tadeusz Moskalewski oraz Dyr. Handlowy – Karol Osiek. Do Rady Nadzorczej wchodzi przedstawiciel nowego właściciela akcji Fabryki, Dyr. Generalny Morawskiego Banku Rolnego – Metody Sloupsky.

Ryc. 4.1.18 Nowoczesna ciagarka 5-cio klocowa „Gerhardi” (1936)

W tym też roku zostaje utworzone Towarzystwo Akcyjne o kapitale 2,2 mln zł – prawie w całości sfinansowane przez Fabrykę Kabli w Krakowie, które przystępuje do budowy w Dwikozach k/Sandomierza fabryki wyrobów z mosiądzu i brązu. Budowę rozpoczęto w marcu 1939 roku, a 1 września tegoż roku wszystkie budynki fabryczne były gotowe. Wybuch wojny uniemożliwił rozruch tej inwestycji ponieważ zakupione maszyny w dniu wybuchu wojny zostały przejęte przez Niemców w porcie Gdynia i wywiezione do Rzeszy.

Po wybuchu wojny już 6 września Fabryka zajęta została przez wojska niemieckie, a 17 września 1939 roku uruchomiono produkcję, opierając się – po wyczerpaniu zapasów surowców i materiałów – na surowcach i materiałach zastępczych.

Fabrykę przejął początkowo „Herman Göring Werke”, jako zdobycz wojenną, a następnie Koncern AEG Berlin. „Patronat” objął „Kabelwerk Oberspree”, tworząc jednostkę rozrachunkową – „Kabelwerk Krakau”.

Zatrudnieni w fabryce Polacy wszelkimi sposobami zmniejszali wydajność pracującego na rzecz okupanta Zakładu, co zmuszało go do zatrudniania coraz większej liczby pracowników – do 1 700 osób w 1944 roku przy mniejszej niż przed wojną produkcji. Uprawiano różne formy sabotażu. W Fabryce działały dobrze zorganizowane grupy konspiracyjne ruchu oporu, nie było jednak przypadku, aby zostały one zdekonspirowane przez pracowników zakładu. W różnych okolicznościach (praca konspiracyjna, partyzantka, obozy koncentracyjne) – zginęło 23 pracowników zakładu. Ich pamięć uczczono tablicą pamiątkową odśloną po wojnie na ścianie budynku administracyjnego. Z okazji 30-lecia Fabryki ufundowano granitowy obelisk przed głównym wejściem do zakładu, na który przeniesiono tablicę.

Ryc. 4.1.19 Obelisk ku uczczeniu pamięci pracowników Fabryki poległych w walce z okupantem hitlerowskim

Była też na terenie Zakładu filia obozu koncentracyjnego w Krakowie-Płaszowie. Żydów i Żydówki ulokowano w specjalnie wybudowanych na terenie fabrycznym barakach, większość uszła z życiem, mimo wywiezienia do Niemiec przed końcem wojny. Zachowali w pamięci pomoc niesioną im przez załogę polską.

W lipcu 1944 roku okupanci zaczęli wywozić z fabryki surowce i materiały, maszyny i urządzenia oraz części maszyn. Wywieziono ponad 350 wagonów załadowanych mieniem fabryki. Dzięki zachowanym kopiom dokumentów przewozowych oraz sporządzonym przez Polaków szkicom miejsc składowania zrabowanych urządzeń, większość sprzętu udało się odzyskać już w 1945 roku.

W latach powojennych Krakowska Fabryka Kabli systematycznie zwiększała produkcję, która pod względem ilościowym już w 1946 roku dorównała przedwojennej – 4 500 ton wyrobów.

Prace remontowe przy odzyskanych maszynach trwały prawie dwa lata. Po- cząwszy od 1947 roku zaczęto inwestycje:

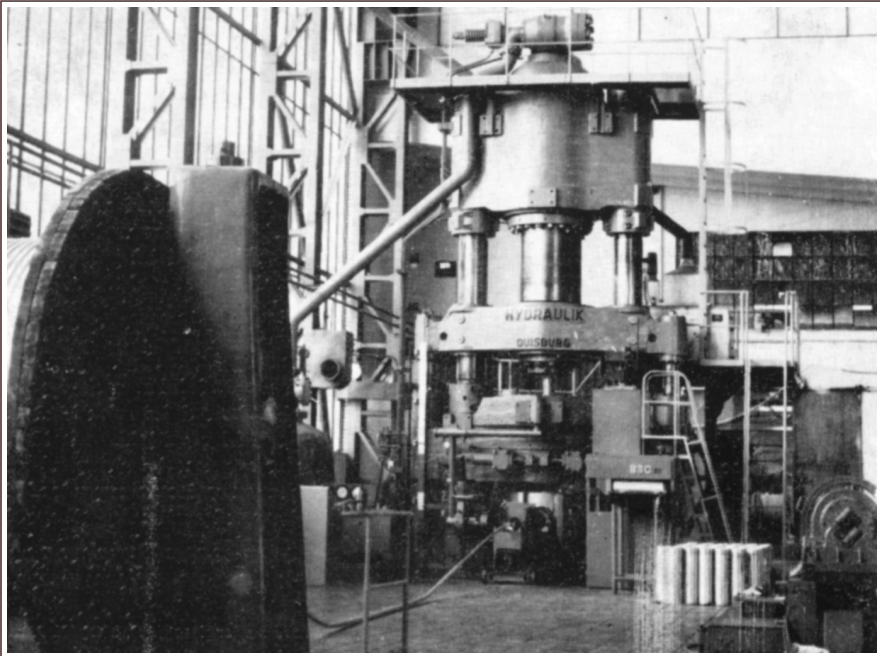
- w 1947 roku uruchomiono odlewnię miedzi,
- na przełomie lat 1947/1948 uruchomiono produkcję maszyn kablowych,
- w 1949 roku przyłączono do fabryki teren sąsiadującej, nieczynnej cegielni i znajdujące się na nim budynki przystosowano do produkcji rurek izolacyjnych oraz na odlewnię żeliwa.

W latach 1946–1950 rozpoczęto produkcję następujących wyrobów kablowych: przewodów napowietrznych aluminiowych, kabli okrętowych, przewo-

dów górniczych, kabli blokowo-nastawczych do urządzeń kolejowych, drutów krzemobrazowych oraz przewodów górniczych wysokiego napięcia, przewodów aluminiowych w izolacji gumowej, przewodów nawojowych w izolacji z włókna szklanego.

W kolejnym pięcioleciu Fabryka ciągle zmieniała swoje oblicze:

- 1951 roku rozbudowano halę przewodów, ciągarnię i skręcalnię oraz wybudowano garaże i remizę strażacką,
- 1952 roku przyłączono do fabryki sąsiadujące tereny warsztatów kolejowych z częściowo odbudowanymi budynkami,
- 1954 roku, w rozbudowanej wcześniej hali, uruchomiono produkcję kabli telekomunikacyjnych i sygnalizacyjnych na maszynach przeniesionych z dotychczasowego miejsca, uzupełnionych częściowo nowymi, w tym prasą do nakładania powłok ołowianych,
- 1955 roku, w starych budynkach, na zwolnionych powierzchniach, zainstalowane zostały nowe maszyny dla działu produkcji kabli elektroenergetycznych,
- 1956 roku rozpoczęto budowę nowej hali dla działu produkcji maszyn kablowych,

Ryc. 4.1.20 Prasa do nakładania powłok aluminiowych

Teren zakładu zwiększył się do 37 ha, a powierzchnia zabudowy do około 35 000 m². Wybudowana została: sieć dróg, torów kolejowych i składowisk otwartych. Ponadto wybudowano budynek dla średniej szkoły technicznej.

Do ważniejszych wyrobów, których produkcję podjęto w latach 1951–1960 należy zaliczyć: kable dalekosiężne modulacyjne, kable szybowe, przewody napowietrzne stalowo-aluminiowe, przewody instalacyjne wysokiego napięcia, kable telefoniczno-sygnalizacyjne w gumie, przewody jezdne stalowo-aluminiowe, plecionki miedziane, telefoniczne kable górnicze, przewody kompensacyjne, przewody kabelkowe, przewody do silosów zbożowych, kable dalekosiężne do telefonii wielokrotnej oraz lakiery elektroizolacyjne poliamidowe.

W 1957 roku zakład rozpoczął produkcję kabli olejowych na napięcie znamionowe 110 kV, w 1960 roku – telekomunikacyjnych kabli współosiowych normalnowymiarowych, w 1961 roku rozpoczęto produkcję laminatów foliowanych do obwodów drukowanych, w 1963 roku – kabli elektroenergetycznych o izolacji papierowej i powłoce aluminiowej. W tym też 1963 roku zainstalowano pierwszą w Polsce prasę do powłok aluminiowych.

Przełomowym momentem w produkcji było zastosowanie w 1965 roku technologii wytłaczania tworzyw termoplastycznych na izolacje i powłoki - najpierw kabli elektroenergetycznych, a następnie kabli sygnalizacyjnych na napięcie 1 kV, co – przede wszystkim – pozwoliło na wyeliminowanie pracochłonnych i materiałochłonnych procesów wytwarzania.

W dwudziestoleciu 1946–1965 produkcja, zatrudnienie i wydajność pracy kształtowały się następująco (tab. 4.1.1):

TABELA 4.1.1 Wskaźniki ekonomiczne KFK w latach 1946–1965

Rok	Produkcja w tonach	Liczba pracowników	Wydajność ton/osobę
1946	4 600	830	5,5
1949	12 800	1 960	6,5
1955	29 600	2 670	11,2
1960	31 000	2 570	12,1
1965	43 000	2 780	15,5

Równolegle wraz ze wzrostem potencjału wytwórczego w Fabryce dynamicznie rozwijał się ruch racjonalizatorski. W 1955 roku założony został Klub Techniki i Racjonalizacji, który we współzawodnictwie krajowym uzyskał pierwsze miejsce w latach 1965–1966. W okresie od 1946 do 1968 roku zgłoszono w Krakowskiej Fabryce Kabli 3 834 projekty wynalazków, w tym 34 patenty, zrealizowano 2 737 projektów, które pozwoliły uzyskać znaczne oszczędności.

W 1966 roku uruchomiono w Fabryce produkcję przewodów nawojowych w izolacji z włókna szklanego, nasyczonej lakierem silikonowym, o dopuszczalnej temperaturze pracy do 180 C; a w 1968 roku produkcję przewodów opono-

wych ekranowanych oraz przewodów grzejnych o izolacji z włókna szklanego i powłoce ołowianej.

W latach 1971–1980 odnotowano w Krakowskiej Fabryce Kabli znaczący postęp w zakresie produkcji nowych i nowoczesnych wyrobów, z których wymienić należy:

- druty miedziane wysokolutowne dla elektroniki,
- teletechniczne kable miejscowe w izolacji i powłoce polietylenowej z barierą przeciwwilgociową,
- teletechniczne kable miejscowe samonośne,
- kable sygnalizacyjne ekranowane,
- przewody do układania na stałe o izolacji i powłoce polwinitowej,
- przewody o izolacji fluoroorganicznej, przeznaczone do pracy w temperaturze do 200°C,
- przewody samochodowe wysokiego napięcia typu „Bougicord”, niezakłócające odbioru radiowego.

W 1971 roku rozpoczęto budowę obiektu Zakładu Maszyn Kablowych; jego zagospodarowanie i uzyskanie pełnej zdolności produkcyjnej nastąpiło w 1973 roku. Zakład przyjął nazwę Krakowska Fabryka Kabli i Maszyn Kablowych. W asortymencie maszyn i urządzeń, których produkcję podjęto w nowym obiekcie były: linie wytłaczarkowe do tworzyw termoplastycznych, linie ciągarnicze do drutów miedzianych oraz skrętkarki, izolarki, pancerki i krążkarki.

Z kolei w latach 1981–1989 uruchomiono produkcję takich wyrobów kablowych, jak:

- przewody szychowe o izolacji i powłoce polwinitowej,
- przewody kompensacyjne o izolacji i powłoce polwinitowej,
- przewody miniaturowe o izolacji fluoroorganicznej,
- przewody opornościowe zapłonowe do samochodów Fiat 126p,
- przewody górnicze o izolacji i powłoce polwinitowej,
- przewody jezdne z miedzi modyfikowanej, w tym o przekroju 150 mm².

Po 1989 roku Krakowska Fabryka Kabli i Maszyn Kablowych zintensyfikowała działalność inwestycyjną, mającą na celu przede wszystkim unowocześnienie procesów wytwarzania. W okresie tym:

- dokończona została budowa i oddana do eksploatacji nowa hala produkcyjna skręcalni linek,
- wybudowano nowoczesną wytwórnię mieszanek gumowych,
- wybudowano nową halę i zainstalowano w niej nowoczesne linie do produkcji przewodów w gumie.

Rozpoczęta też została restrukturyzacja zakładu, której podstawowym celem było osiągnięcie wyraźnego wzrostu poziomu technicznego i organizacyjnego. Chciano w ten sposób przygotować zakład do procedur prywatyzacyjnych zmierzających do przekształcenia dotychczasowego Przedsiębiorstwa Państwowego w jednoosobową Spółkę Akcyjną Skarbu Państwa.

Wyraźnie po 1989 roku wzrosły w Krakowskiej Fabryce Kabli i Maszyn Kablowych nakłady na inwestycje co wygenerowało znaczący wzrost produkcji, co pokazano w tabeli 4.1.2.

Tabela 4.1.2 Nakłady inwestycyjne w latach 1969–1993 *)

(w mln PLZ – ceny bieżące)*)	1969–73	1974–78	1979–83	1984–88	1989–93
Nakłady ogółem	509	624	562	5 578	267 188
– maszyny i urządzenia	494	544	521	4 761	176 732
Wartość produkcji W mln PLZ - ceny bieżące	12 122	18 497	29 764	149 009	5 848 302
W tym					
– kabli i przewodów	12 120	17 944	29 386	147 837	5 827 463
Nakłady na inwestycje stanowiły odpowiednio:					
	4,2%	3,4%	1,9%	3,7%	4,6%
przy czym wskaźnik ten w 1990 roku wyniósł 5,3 %, a w roku 1993 wzrósł już do 6,1 %.					

*) Nieproporcjonalny wzrost wartości absolutnych nakładów w okresie od 1985 do 1994 jest odzwierciedleniem panującej w tym okresie inflacji.

Ważniejsze zrealizowane w ostatnim ćwierćwieczu przedsięwzięcia inwestycyjne to:

- modernizacja i rozbudowa Zakładu Maszyn Kablowych (1970–1972) kosztem 297,9 mln PLZ pozwalająca wytworzyć 36 linii do wytłaczania PVC i 6 pieców pionowych emalierskich,
- modernizacja starego i budowa nowego wydziału kabli sygnalizacyjnych (1972–1975) kosztem 325,3 mln PLZ zwiększająca zdolności produkcyjne do 28.000 km/rok kabli sygnalizacyjnych o profilu przeliczeniowym 12 żyłowym,
- zwiększenie zdolności produkcyjnej przewodów nawojowych (nakłady inwestycyjne w latach 1979–1983 w wysokości 161,5 mln PLZ) do 700 ton przewodów prostokątnych emaliowanych, 240 ton przewodów okrągłych (emalia-szkło) typu TERMEX i 500 ton linek miedzianych rocznie,
- zwiększenie zdolności produkcyjnej kabli elektroenergetycznych (nakłady inwestycyjne w latach 1979–1983) w wysokości 203,5 mln PLZ) do 1 100 km kabli rocznie, w tym 400 km z żyłami ekranowymi dla górnictwa. Inwestycja ta połączona była z likwidacją starych kotłów do nasycania izolacji papierowej i uruchomieniem produkcji żył w izolacji PVC,
- modernizacja ciągami i pocynowni drutu okrągłego miedzianego (1984–1989), kosztem 1 211 mln PLZ, pozwalająca zwiększyć zdolności przerobu w ciągu roku 30 000 ton miedzi na ciągarkach wielodrutowych firmy „Niehoff” oraz zdolności pocynowni do 1 200 ton/rok,
- modernizacja gniazda nasycania izolacji papierowej i wytłaczania powłok ołowianych kabli elektroenergetycznych (1985–1987) kosztem 729,3 mln PLZ

zwiększającej zdolności produkcyjne do 600 km/rok kabli średnich napięć w izolacji papierowej,

- modernizacja zestawialni mieszanek gumowych (1987–1992) zwiększająca zdolności produkcyjne do 7 500 ton/rok mieszanek gumowych dla potrzeb wytwarzania kabli i przewodów w gumie,

- modernizacja kosztem 36 266 mln PLZ, wydziału metalowni i budowa oddziału skrawalni (1987–1991) dla potrzeb rozwoju produkcji przewodów dla górnictwa i energetyki (przejście na proces skrawania w urządzeniach dławiących z pasemek wielodrutowych)

- budowa kosztem 270 000 mln PLZ wydziału przewodów w gumie (1991–1995) dla uzyskania przyrostu zdolności produkcyjnej 8 700 km/rok kabli i przewodów w izolacji gumowej.

Oprócz inwestycji produkcyjnych, Krakowska Fabryka Kabli i Maszyn Kablowych realizowała szereg przedsięwzięć o charakterze socjalno-bytowym. Wymienić tu przede wszystkim trzeba budownictwo mieszkaniowe. W 1963 roku fabryka przekazała na cele budownictwa mieszkaniowego spółdzielczego 7 ha własnego terenu, stwarzając w ten sposób możliwość budowy dużego osiedla mieszkaniowego dla pracowników. Wzniesiono 12 budynków mieszkalnych z 740 mieszkaniami o powierzchni 31 500 m² oraz pawilon handlowo-usługowy.

Rozwój Krakowskiej Fabryki Kabli i Maszyn Kablowych w dwudziestolecie 1973–1993 ilustrują następujące i wskaźniki ekonomiczne w tabeli 4.1.3.

Krakowska Fabryka Kabli i Maszyn Kablowych zajmowała teren o powierzchni 318 378 m², kubatura obiektów fabrycznych wynosi około 430 000 m³ powierzchnia produkcyjna – 81 450 m².

W tabeli 4.1.4 przedstawiono produkcję podstawowych grup kabli i przewodów w latach 1973–1993.

Ilości podstawowych surowców i materiałów zużytych na tę produkcję przedstawia tabela 4.1.5

Ważniejsze wdrożenia nowych wyrobów:

w latach 1969–1978:

- kable sygnalizacyjne o izolacji polwinitowej i polietylenowej i powłoce polwinitowej,
- kable pneumatyczne z rurkami polietylenowymi w powłoce polwinitowej,
- telefoniczne kable górnicze o izolacji polietylenowej i powłoce polwinitowej,
- druty miedziane wysokolutowne dla elektroniki,
- telefoniczne kable miejscowe o izolacji i powłoce polietylenowej z barierą przeciwwilgociową,
- telefoniczne kable miejscowe samonośne,
- kable sygnalizacyjno-telefoniczne dla górnictwa,

Tabela 4.1.3 Rozwój Krakowskiej Fabryki Kabli w dwudziestoleciu 1973–1993

(w mln PLN – ceny bieżące)	1973	1978	1983	1988	1993
Majątek trwały brutto	1 027	2 305	6 101	16 480	856 025
– maszyny i urządzenia	616	1 276	3 150	9 258	530 324
– umorzenie	360	489	2 290	6 002	328 214
Majątek obrotowy	567	608	1 951	10 341	310 588
Wartość aktywów	2 130	2 257	6 830	45 331	1 297 893
Sprzedaż wyrobów netto	2 838	4 448	8 990	65 656	1 766 631
– kabli i przewodów	2 836	4 448	8 622	65 639	1 725 996
Koszt własny sprzedaży	2 680	4 011	8 480	55 761	1 699 881
– kabli i przewodów	2 678	4 011	8 109	55 746	1 532 588
Zysk brutto	168	477	603	9 969	31 666
Zysk netto	45	62	452	4 689	13 491
Koszty produkcji	2 784	3 931	8 186	60 086	1 560 770
a) materialne	2 516	3 607	7 096	54 674	1 345 162
– surowce i materiały	2 393	3 324	6 390	51 041	1 198 887
– amortyzacja	58	70	98	664	48 521
b) niematerialne	210	324	1 090	5 412	215 608
– wynagrodzenia	120	160	510	1 646	115 810
– narzuty na wynagrodzenia	35	47	288	963	54 4891
Należności	275	356	883	12 972	396 855
Zobowiązania	145	182	803	6 233	375 864
Kredyty	389	490	1 154	5 250	235 472
– koszty obsługi kredytów	50	63	115	856	146 764
Zatrudnienie ogółem osób	3 395	3 881	2 953	2 822	2 429
– robotnicy bezpośrednio produkcyjni – osób	2 555	2 847	1 369	1 170	1 033
– pracownicy zaplecza technicznego – osób	502	894	539	425	314
Eksport kabli i przewodów	190	506	1 440	11 803	665 062

- kable sygnalizacyjne ekranowane,
- telefoniczne kable górnicze ekranowane,
- elektroenergetyczne przewody o izolacji i powłoce polwinitowej do układania na stałe,
- kable okrętowe o izolacji gumowej na bazie kauczuku etylenowo-propylenowego,
- przewody o izolacji fluoroorganicznej, odporne na wysokie temperatury,
- przewody samochodowe zapłonowe typu „Bougicord” na licencji.

w latach 1979–1983:

- kable sygnalizacyjne z żyłami wyróżnionymi za pomocą symbolu cyfrowego,

TABELA 4.1.4 Produkcja podstawowych grup kabli i przewodów w latach 1973–1993

	1973	1978	1983	1988	1993
Przewody gołe – tys.ton	7,8	13,7	10,4	15,3	7,4
Przewody nawojowe - tys.ton	4,1	5,6	4,2	4,4	1,0
Przewody elektroenergetyczne do układania na stałe- tys.km	4,1	4,5	7,5	26,0	20,5
Przewody elektroenergetyczne do odbiorników ruchomych – tys. km	1,5	2,2	1,6	2,8	3,1
Kable elektroenergetyczne– tys.km	5,6	8,1	6,5	6,9	8,0
Przewody słaboprądowe– tys.km	0,9	1,3	1,4	2,4	0,9
Kable sygnalizacyjne					
– tys. km kabli	12,0	25,2	18,5	27,1	11,0
– tys. km żył	143,0	315,5	241, 2	269,4	92,7
Kable telefoniczne					
– tys. km kabli	4,1	3,3	2,7	2,2	3,9
– tys. km żył	404,0	326,0	263,3	237,2	250,7
Kable okrętowe – tys.km	2,1	2,2	1,3	0,5	0,1

TABELA 4.1.5 Zużycie podstawowych surowców i materiałów:

(w tys. ton)	1973	1978	1983	1988	1993
– miedź	21,5	31,5			17,7
– aluminium	3,7	4,8			4,2
– stal					1,5
– ołów	10,2	9,7			2,5
– polwinity	5,5	10,5			8,1
– kauczuki					0,7
– polietyleny					0,6
– lakiery elektroizolacyjne					0,01

- przewody o izolacji polwinitowej wysokiego napięcia do pojazdów samochodowych,
- kabel elektroenergetyczny 1×500 mm² o izolacji i powłoce polwinitowej na napięcie 6 kV,
- kable okrętowe o przekroju 1–4 mm² , ekranowane i uzbrojone, o zmodernizowanej budowie,
- przewody górnicze o przekroju żył 3×95+25+3×4
- sznury szychowe w izolacji i powłoce polwinitowej,
- przewody kompensacyjne w izolacji polwinitowej,
- kable sygnalizacyjne ekranowane,
- przewody miniaturowe w izolacji fluoroorganicznej,
- przewody lotnicze z żyłami srebrzonymi w izolacji fluoroorganicznej,

w zakresie maszyn i urządzeń kablowych:

- czterobębnowa linia ciągarnicza do przewodów profilowych,
- technologiczna linia wytłaczarkowa $\varnothing 25$ do wytłaczania fluoroplastów,
- urządzenie zdawcze do skręcarek SDW-160 i SDW-400,
- nawijarka NP-500,
- ciągarka M5,
- nawijarka drutów ocynkowanych,
- owijarka „Bougicord” 420
- pasemkarka drutów miedzianych,
- zaostzarki VAE35 i VAE101

zastosowanie do produkcji nowych materiałów kablowych:

- krajowych zamienników lakierów Elmglass H-69 i V-132 do przewodów nawojowych w szkle,
- krajowej emulsji Cuprol,
- mieszanek gumowych chloroparafiny i ftalanu dwubutylu, zamiast importowanego fosforanu trójkrezyłu;

w latach 1984–1988:

- przewód opornościowy do Fiata 126,
- przewody górnicze o izolacji i powłoce polwinitowej do kopalń miedzi,
- przewody teletechniczne typu TLY, YTLY, YTLAY,
- przewody samochodowe z polwinitu Benvic, zamiast polwinitu Sumicon,
- przewody górnicze o izolacji i powłoce polwinitowej
- przewody elektroenergetyczne na napięcie 6 kV $1 \times 4 \text{ mm}^2$ do- $1 \times 150 \text{ mm}^2$,
- przewody oponowe górnicze z indywidualnymi ekranowanymi żyłami,
- przewody spawalnicze o izolacji i powłoce polwinitowej
- przewody jezdne z miedzi modyfikowanej o przekroju 100 mm^2
- przewody oponowe przemysłowe z linką nośną,
- elektroenergetyczne kable górnicze z żyłami w kształcie wycinków pierścieni o izolacji i powłoce polwinitowej na napięcie 0,6/1 kV,
- przewody przemysłowe lekkie,
- kable sygnalizacyjne o izolacji i powłoce polwinitowej, pancerzone taśmą stalową lakierowaną,
- kable elektroenergetyczne o izolacji i powłoce polwinitowej, pancerzone taśmą stalową lakierowaną,
- teletechniczne kable górnicze o izolacji polietylenowej powłoce polwinitowej, pancerzone taśmą stalową lakierowaną,
- przewody nawojowe emaliowane lakierem poliestrowo-imidowym do uzwalania transformatorów olejowych,
- przewód opornościowy z żyłą chromonikieliny o izolacji polwinitowej do Fiata 126p,
- kabel sygnalizacyjno-współosiowy z żyłami srebrzonymi o izolacji polietylenowej i z osłoną polietylenową,